

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 1304/2013

av den 17 december 2013

om Europeiska socialfonden och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1081/2006

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 164,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de natio-
nella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téns yttranden ⁽¹⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

(1) I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 ⁽³⁾ fastställs handlingsramarna för Europeiska socialfonden (ESF), Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf), Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling samt Europeiska havs- och fiskerifonden, och anges de tematiska mål, principer och regler som gäller för programplanering, övervakning och utvärdering samt förvaltning och styrning. Det är därför nödvändigt att fastställa ESF:s uppgifter och tillämpningsområde, tillsammans med investeringsprioriteringar med avseende på de tematiska målen, samt att fastställa särskilda bestämmelser om de typer av insatser som kan finansieras av ESF.

⁽¹⁾ EUT C 143, 22.5.2012, s. 82, och EUT C 271, 19.9.2013, s. 101.

⁽²⁾ EUT C 225, 27.7.2012, s. 127.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 om gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden 17 december 2013, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden, om fastsällande av allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 (Se sidan 320 i detta nummer av EUT).

(2) ESF bör förbättra sysselsättningsmöjligheterna, stärka den sociala delaktigheten, bekämpa fattigdom, främja utbildning, kompetens och livslångt lärande och utveckla åtgärder för aktiv, omfattande och hållbar delaktighet i enlighet med sina uppgifter enligt artikel 162 i fördraget om Europeiska unionens funktionsätt (EUF-fördraget), och därigenom bidra till ekonomisk, social och territoriell sammanhållning enligt artikel 174 i EUF-fördraget. I enlighet med artikel 9 i EUF-fördraget bör ESF beakta de krav som är förknippade med främjandet av hög sysselsättning, garantier för ett fullgott socialt skydd, kampen mot social utestängning samt en hög utbildningsnivå och en hög hälsoskyddsnivå för människor.

(3) Vid Europeiska rådets möte den 17 juni 2010 sades att all gemensam politik, även sammanhållningspolitiken, bör stödja Europa 2020-strategin för smart och hållbar tillväxt för alla (nedan kallad *Europa 2020-strategin*). För att anpassa sin verksamhet till målen för denna strategi, särskilt i fråga om sysselsättning, utbildning, vidareutbildning och kampen mot social utestängning, fattigdom och diskriminering, bör ESF stödja medlemsstaterna med beaktande av de relevanta integrerade riktlinjerna och landspecifika rekommendationer som antagits i enlighet med artiklarna 121.2 och 148.4 i EUF-fördraget samt, i tillämpliga fall på nationell nivå, de nationella reformprogram som underbyggs av nationella sysselsättningsstrategier, nationella sociala rapporter, nationella strategier för integrering av romer och nationella strategier för personer med funktionshinder. ESF bör också bidra till relevanta delar av genomförandet av flaggskeppsinitiativen, särskilt En agenda för ny kompetens och arbetstillfällen, Unga på väg och Den europeiska plattformen mot fattigdom och social utestängning. ESF bör också stödja relevanta insatser inom ramen för initiativen En digital agenda för Europa och Innovationsunionen.

(4) Unionen står inför strukturella utmaningar som hänger samman med globaliseringen av ekonomin, den tekniska utvecklingen, den allt äldre arbetsstyrkan och den växande bristen på kompetens och arbetskraft inom vissa sektorer och regioner. Situationen har förvärrats av den aktuella ekonomiska och finansiella krisen som har lett till ökad arbetslöshet, särskilt för ungdomar och andra missgynnade, t.ex. migranter och minoriteter.

(5) ESF bör syfta till att främja sysselsättning, förbättra tillträdet till arbetsmarknaden, där särskild uppmärksamhet bör ägnas de personer som står längst bort från arbetsmarknaden, och stödja arbetskraftens frivilliga rörlighet. ESF bör också stödja aktivt och hälsosamt åldrande, inbegripet genom innovativa former av arbetsorganisation,

- främjande av hälsa och säkerhet på arbetsplatsen och ökad anställbarhet. För att öka arbetstagarnas geografiska rörlighet över gränserna så att arbetsmarknaden fungerar smidigare bör ESF särskilt stödja Eures-aktiviteter (aktiviteter inom ramen för det europeiska nätverket för arbetsförmedlingstjänster) när det gäller rekrytering och därmed sammanhängande informations-, rådgivnings- och vägledningstjänster på såväl nationell som gränsöverskridande nivå. Insatser som finansieras av ESF bör vara förenliga med artikel 5.2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna enligt vilken ingen får tvingas utföra tvångsarbete eller annat påtvingat arbete.
- (6) ESF bör också främja social delaktighet och förhindra och bekämpa fattigdom i syfte att undvika att nackdelar överförs från generation till generation, vilket innebär att en rad strategier måste till som inriktas på de mest missgynnade personerna oavsett ålder (inbegripet barn, arbetande fattiga och äldre kvinnor). Uppmärksamhet bör ägnas åt asylsökandes och flyktingars deltagande. ESF kan användas för att öka tillgången till överkomliga, hållbara och högkvalitativa tjänster av allmänt intresse, särskilt hälso- och sjukvård, arbetsförmedling, utbildning, tjänster för hemlösa, fritidsverksamhet, barnomsorg och långtidsvård. De tjänster som erhåller stöd kan vara offentliga, privata och/eller lokalt förankrade och tillhandahållas av olika slags leverantörer, nämligen offentliga förvaltningar, privata företag, sociala företag och icke-statliga organisationer.
- (7) ESF bör ta på sig uppgiften att hantera problemet med skolavhopp och främja tillgången till utbildning av hög kvalitet, investera i yrkesutbildning, öka utbildningssystemens relevans för arbetsmarknaden och förstärka livslångt lärande, inklusive genom formella, icke-formella och informella kanaler.
- (8) Utöver dessa prioriteringar bör i mindre utvecklade regioner och medlemsstater, och i syfte att stärka den ekonomiska tillväxten och sysselsättningsmöjligheterna, den offentliga förvaltningen effektiviseras på nationell och regional nivå, samt offentliga förvaltningars möjlighet att agera på ett sätt som uppmuntrar till deltagande förbättras. Kapaciteten hos de institutioner, inklusive icke-statliga organisationer, som ansvarar för genomförandet av åtgärder som rör arbetsmarknad, utbildning, yrkesutbildning och socialpolitik, inbegripet vad gäller antidiskriminering, bör förstärkas.
- (9) Stöd enligt investeringsprioriteringen "lokalt ledd utveckling" kan bidra till alla de tematiska mål som fastställs i denna förordning. Lokalt ledda strategier för utveckling som får stöd från ESF bör vara inkluderande med avseende på missgynnade personer som finns inom territoriet, både i fråga om ledningen av lokala insatsgrupper och i fråga om strategins innehåll.
- (10) Samtidigt är det viktigt att stödja utvecklingen och konkurrenskraften för mikroföretag och små och medelstora företag i unionen och att säkerställa att människor genom lämpliga kompetensåtgärder och möjligheter till livslångt lärande kan anpassa sig till de nya utmaningarna – övergången till en kunskapsekonomi, den digitala agendan och övergången till en koldioxidneutral och energieffektiv ekonomi. Genom att sträva mot sina primära tematiska mål, bör ESF bidra till att möta dessa utmaningar. ESF bör i detta avseende stödja arbetskraftens övergång från utbildning till arbete, mot grönare kompetens och jobb och bör ta itu med bristen på kvalificerad arbetskraft, däribland inom energieffektivitet, förnybar energi och hållbara transporter. ESF bör också bidra till kulturell och kreativ kompetens. Sociokulturella, kreativa och kulturella sektorer är betydelsefulla när det gäller att indirekt uppfylla ESF:s mål; deras potential bör därför integreras i större utsträckning i ESF-projekt och ESF-planering.
- (11) Mot bakgrund av det fortsatta behovet av åtgärder mot ungdomsarbetslösheten i unionen som helhet, bör ett sysselsättningsinitiativ för unga inrättas i de hårdast drabbade regionerna. Sysselsättningsinitiativet för unga bör i sådana regioner stödja unga som varken arbetar eller studerar, som är arbetslösa eller som inte förvärvsarbetar, och därigenom stärka och påskynda genomförandet av verksamhet som stöds med ESF-medel. Ytterligare medel bör avsättas särskilt till sysselsättningsinitiativet för unga och kompletteras med investeringar från ESF i de hårdast drabbade regionerna. Sysselsättningsinitiativet för unga bör, genom sin inriktning på enskilda personer snarare än på strukturer, syfta till att komplettera andra ESF-åtgärder och nationella åtgärder som riktar sig till unga som varken arbetar eller studerar, inklusive genom genomförandet av ungdomsgaranti i överensstämmelse med rådets rekommendation av den 22 april 2013 om att inrätta en ungdomsgaranti ⁽¹⁾, enligt vilken ungdomar bör få ett högkvalitativt erbjudande om antingen sysselsättning, vidareutbildning, lärlingsutbildning eller praktik inom fyra månader efter det att de blivit arbetslösa eller avslutat sin formella utbildning. Sysselsättningsinitiativet för unga bör även stödja åtgärder för att bekämpa skolavhopp. Tillgång till sociala förmåner för ungdomar och deras familjer och anhöriga bör inte vara villkorad av att ungdomar deltar i sysselsättningsinitiativet för unga.

⁽¹⁾ EUT C 120, 26.4.2013, s. 1.

- (12) Sysselsättningsinitiativet för unga bör integreras fullt ut i ESF:s programplanering, men när så är lämpligt bör särskilda bestämmelser avseende sysselsättningsinitiativet för unga planeras i syfte att uppnå initiativets mål. Det är nödvändigt att förenkla och underlätta genomförandet av sysselsättningsinitiativet för unga, särskilt vad gäller bestämmelser om ekonomisk förvaltning och arrangemang kring den tematiska koncentrationen. För att resultatet för sysselsättningsinitiativet för unga på ett tydligt sätt ska kunna påvisas och förmedlas, bör särskild övervakning och utvärdering förutses samt arrangemang för information och publicitet. Ungdomsorganisationer bör involveras i de övervakande kommittéernas diskussioner om utarbetandet och genomförandet och även utvärderingen av sysselsättningsinitiativet för unga.
- (13) ESF bör bidra till Europa 2020-strategin genom att se till att stödet i högre grad går till unionens prioriteringar. En lägsta andel av sammanhållningspolitikens finansiering av ESF bör inrättas i enlighet med artikel 92.4 i förordning (EU) nr 1303/2013. ESF bör särskilt öka stödet till kampen mot social utestängning och fattigdom genom att ett minimianslag på 20 procent av ESF:s totala resurser i varje medlemsstat avsätts för detta. Urvalet av och antalet investeringsprioriteringar som väljs ut för att få stöd från ESF bör också begränsas med hänsyn till de stödda regionernas utvecklingsnivå.
- (14) En gemensam uppsättning aktivitets- och resultatindikatorer bör fastställas i denna förordning för att göra det möjligt att närmare övervaka och bättre bedöma de resultat som uppnås på unionsnivå genom ESF-stödda insatser. Sådana indikatorer bör motsvara de investeringsprioriteringar och den typ av insats som ska stödjas i enlighet med den här förordningen och de relevanta bestämmelserna i förordning (EU) nr 1303/2013. Indikatorerna bör vid behov kompletteras med programspecifika resultat- och/eller outputindikatorer.
- (15) Medlemsstaterna uppmuntras att rapportera om ESF-investeringarnas effekt när det gäller lika möjligheter, lika tillgång och integration av marginaliserade grupper i samtliga operativa program.
- (16) Med beaktande av dataskyddskrav som hör samman med insamling och lagring av känsliga uppgifter om deltagare, bör medlemsstaterna och kommissionen regelbundet utvärdera ESF-stödets ändamålsenlighet, effektivitet och genomslag när det gäller att främja social delaktighet och bekämpa fattigdom, särskilt för missgynnade personer såsom romer. Medlemsstater uppmuntras att rapportera om ESF-finansierade initiativ i de nationella sociala rapporter som bifogas de nationella reformprogrammen, i synnerhet avseende marginaliserade grupper, såsom romer och invandrare.
- (17) Ett effektivt och ändamålsenligt genomförande av ESF-stödda insatser bygger på god förvaltning och ett partnerskap mellan alla relevanta regionala och socioekonomiska aktörer, med beaktande av aktörerna på regional och lokal nivå, särskilt paraplyorganisationerna som företräder lokala och regionala myndigheter, det organiserade civila samhället, näringslivets och, i synnerhet, arbetsmarknadens parter samt icke-statliga organisationer. Medlemsstaterna bör därför säkerställa att arbetsmarknadens parter och icke-statliga organisationer deltar i den strategiska styrningen av ESF:s verksamhet, alltifrån uppställande av prioriteringar för operativa program till genomförande och utvärdering av ESF:s resultat.
- (18) Medlemsstaterna och kommissionen bör se till att de prioriterade insatser som finansieras av ESF genomförs på ett sätt som bidrar till att främja jämställdhet mellan kvinnor och män i enlighet med artikel 8 i EUF-fördraget. Utvärderingar visar betydelsen av att jämställdhetsmålen beaktas fullt ut i alla aspekter och i alla faser i utarbetandet, övervakningen, genomförandet och utvärderingen av de operativa programmen i god tid och på ett enhetligt sätt, samtidigt som särskilda åtgärder vidtas för att stärka jämställdheten, kvinnors ekonomiska oberoende, utbildning och kompetensutveckling samt återintegrering av våldsutsatta kvinnor på arbetsmarknaden och i samhället.
- (19) I enlighet med artikel 10 i EUF-fördraget ska de prioriterade insatser som finansieras av ESF genomföras på ett sätt som bidrar till att bekämpa diskriminering på grund av kön, ras eller etnisk bakgrund, religion eller övertygelse, funktionsnedsättning, ålder eller sexuell läggning, genom att särskild uppmärksamhet ägnas dem som ställs inför flerfaldig diskriminering. Diskriminering på grund av kön bör ges en vid tolkning så att andra könsrelaterade aspekter omfattas i enlighet med Europeiska unionens domstols rättspraxis. Genomförandet av prioriteringar som finansieras genom ESF bör också bidra till främjandet av lika möjligheter. ESF bör stödja fullgörandet av unionens skyldigheter enligt FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning när det gäller bland annat utbildning, arbetsliv, sysselsättning och tillgänglighet. ESF bör också främja övergången från institutionsbaserad till samhällsbaserad omsorg. ESF bör inte stödja insatser som bidrar till segregering eller till social utestängning.
- (20) Stöd till social innovation bidrar till att göra politiken bättre anpassad till sociala förändringar. ESF bör uppmuntra och stödja innovativa sociala företag och företagare samt innovativa projekt som genomförs av icke-statliga organisationer och andra aktörer inom den sociala ekonomin. Att testa och utvärdera innovativa lösningar innan de används i större skala bidrar på ett väsentligt sätt till effektivare åtgärder och motiverar

därigenom särskilt stöd från ESF. Innovativa lösningar kan, förutsatt att de visar sig vara effektiva, inbegripa utarbetande av sociala parametrar såsom social märkning.

för att stödja exempelvis studerande, skapandet av arbetstillfällen, arbetstagarnas rörlighet, social delaktighet och socialt entreprenörskap.

- (21) Samarbetet över gränserna har betydande mervärde och bör därför stödjas av alla medlemsstater förutom i vederbörligen motiverade fall med beaktande av proportionalitetsprincipen. Kommissionens roll behöver även stärkas när det gäller att underlätta erfarenhetsutbytet och samordna genomförandet av relevanta initiativ.
- (22) ESF bör stödja sektorsövergripande och territoriella partnerskap för ett integrerat arbetssätt och en helhetssyn på sysselsättning och social delaktighet.
- (23) För att genomföra Europa 2020-strategin och uppnå dess centrala mål behövs aktiv medverkan av regionala och lokala aktörer. Territoriella pakter, lokala initiativ för sysselsättning och social delaktighet, strategier för hållbar och inkluderande lokalt ledd utveckling i stadsområden och landsbygdsområden och strategier för hållbar stadsplanering får användas och ges stöd i syfte att engagera regionala och lokala myndigheter, städer, arbetsmarknadens parter och icke-statliga organisationer under utarbetandet och genomförandet av de operativa programmen.
- (24) Enligt förordning (EU) nr 1303/2013 ska regler för stödberättigande utgifter fastställas på nationell nivå, utom i vissa fall där det är nödvändigt att fastställa särskilda regler i fråga om ESF.
- (25) För att förenkla användningen av ESF och minska risken att fel begås bör det, med tanke på de ESF-stödda insatsernas särdrag, fastställas bestämmelser som kompletterar förordning (EU) nr 1303/2013 vad gäller stödberättigande utgifter.
- (26) Användningen av, standardiserade skalor för enhetskostnader, enhetsbelopp och finansiering genom schablonansatser bör underlätta för stödmottagaren och bör minska den administrativa bördan för alla ESF-projektpartner.
- (27) Varje operativt program måste kännetecknas av sund ekonomisk förvaltning och genomföras så effektivt och användarvänligt som möjligt. Medlemsstaterna bör låta bli att lägga till regler som försvårar stödmottagarens användning av medlen.
- (28) Medlemsstaterna och regionerna bör uppmuntras att öka hävstångseffekten för ESF genom finansiella instrument
- (29) ESF bör komplettera övriga unionsprogram och nära synergier bör utvecklas mellan ESF och unionens övriga finansieringsinstrument.
- (30) Det är främst genom att investera i humankapital som unionen kan hävda sin internationella konkurrenskraft och varaktigt få ny fart på sin ekonomi. Ingen typ av investering kan ge upphov till strukturreformer om den inte åtföljs av en konsekvent strategi för utveckling av humankapitalet för att säkra tillväxten. Därför måste det säkerställas att, under programperioden 2014-2020, de medel som är avsedda för förbättrad kompetens och ökad sysselsättning gör det möjligt att vidta åtgärder på en tillfredsställande nivå.
- (31) Befogenhet att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget bör delegeras till kommissionen för att fastställa definitionen av standardiserade skalor för enhetskostnader och enhetsbelopp och respektive högsta belopp för olika typer av insatser. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att information och relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- (32) Vid förvaltningen av ESF bör kommissionen biträdas av den kommitté som föreskrivs i artikel 163 i EUF-fördraget.
- (33) Eftersom den här förordningen ersätter Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1081/2006⁽¹⁾ bör den förordningen upphävas. Den här förordningen bör dock varken påverka det fortsatta genomförandet eller ändringar av stöd som har godkänts av kommissionen på grundval av förordning (EG) nr 1081/2006 eller någon annan lagstiftning som är tillämplig på det stödet den 31 december 2013. Den förordningen eller annan tillämplig lagstiftning bör följaktligen fortsättningsvis tillämpas efter den 31 december 2013 på det stödet eller på de berörda insatserna fram till dess att de avslutas. Ansökningar om stöd som gjorts eller godkänts enligt förordning (EG) nr 1081/2006 bör fortsätta att vara giltiga.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1081/2006 av den 5 juli 2006 om Europeiska socialfonden och om upphävande av förordning (EG) nr 1784/1999 (EUT L 210, 31.7.2006, s. 12).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte

I denna förordning fastställs Europeiska socialfondens (ESF) uppgifter, inklusive sysselsättningsinitiativet för unga, ESF-stödets omfattning, särskilda bestämmelser och vilka typer av utgifter som berättigar till stöd.

Artikel 2

Uppgifter

1. ESF ska främja hög sysselsättning och kvalitet i arbetet, förbättra tillträdet till arbetsmarknaden, stödja arbetstagarnas geografiska och yrkesmässiga rörlighet och underlätta anpassning till industriella förändringar och förändringar i produktionssystemen som behövs för hållbar utveckling, främja en hög utbildningsnivå för alla och underlätta övergången från utbildning till arbete för unga, bekämpa fattigdom, öka den sociala delaktigheten, verka för jämställdhet, icke-diskriminering och lika möjligheter, och därigenom bidra till unionens prioriteringar när det gäller att stärka den ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållningen.

2. ESF ska fullgöra de uppgifter som anges i punkt 1 genom att stödja medlemsstaterna i deras arbete för prioriteringar och de centrala målen i unionens strategi för smart och hållbar tillväxt för alla (nedan kallad *Europa 2020-strategin*) och genom att tillåta medlemsstaterna att utnyttja fonden för att ta itu med sina specifika utmaningar när det gäller att nå strategimålen i Europa 2020. ESF ska stödja utarbetandet och genomförandet av politiska riktlinjer och åtgärder som sammanhänger med dess uppgifter, med beaktande av relevanta integrerade riktlinjer och relevanta landsspecifika rekommendationer som antagits i enlighet med artiklarna 121.2 och 148.4 i EUF-fördraget samt i tillämpliga fall på nationell nivå, de nationella reformprogrammen samt övriga relevanta nationella strategier och rapporter.

3. ESF ska gynna människor, även missgynnade människor som långtidsarbetslösa, personer med funktionsnedsättning, migranter, etniska minoriteter, marginaliserade grupper och människor i alla åldrar som står inför fattigdom och social utestängning. ESF ska också stödja arbetstagare, företag, inklusive aktörer i den sociala ekonomin, och entreprenörer, liksom också system och strukturer för att underlätta deras anpassning till nya utmaningar, bland annat genom att minska kompetensglapp, främja god förvaltning, sociala framsteg och genomförandet av reformer, särskilt när det gäller arbetsmarknad, utbildning och socialpolitik.

Artikel 3

Stödets omfattning

1. Inom de tematiska mål som anges i artikel 9 första stycket punkterna 8, 9 10 och 11 i förordning (EU) nr 1303/2013 och

som motsvarar leden a, b, c och d i den här punkten, samt i enlighet med sina uppgifter, ska ESF stödja följande investeringsprioriteringar:

a) För det tematiska målet "Främja hållbar och kvalitativ sysselsättning och arbetskraftens rörlighet" genom

i) tillgång till anställning för arbetssökande och icke-förvärvsarbetande, inbegripet långtidsarbetslösa och personer långt från arbetsmarknaden, även genom lokala sysselsättningsinitiativ och stöd till arbetskraftens rörlighet,

ii) varaktig integration på arbetsmarknaden för ungdomar, särskilt de som inte arbetar eller studerar, inklusive ungdomar som löper risk för social utestängning och ungdomar från marginaliserade grupper, vilket inbegriper genomförandet av ungdomsgarantin,

iii) egenföretagande, entreprenörskap och nyföretagande, inklusive innovativa mikroföretag, små och medelstora företag,

iv) jämställdhet inom alla områden, inbegripet när det gäller tillträde till arbetsmarknaden, karriärutveckling, möjlighet att förena arbete och privatliv samt främjande av lika lön för lika arbete,

v) anpassning till förändringar för arbetstagare, företag och entreprenörer,

vi) aktivt och sunt åldrande, och

vii) åtgärder för att modernisera arbetsmarknadsinstitutionerna, såsom offentliga och privata arbetsförmedlingstjänster, och förbättra matchning till arbetsmarknadens behov, inklusive genom åtgärder för att öka arbetstagarnas rörlighet över gränserna samt genom rörlighetsystem och bättre samarbete mellan institutioner och berörda parter,

b) För det tematiska målet "Främja social delaktighet, bekämpa fattigdom och diskriminering" genom

i) aktiv delaktighet, inklusive för att främja lika möjligheter och aktivt deltagande samt förbättra anställningsbarheten,

- ii) socioekonomisk integrering av marginaliserade grupper, exempelvis romer,
 - iii) åtgärder mot all slags diskriminering och främjande av lika möjligheter,
 - iv) ökad tillgång till kvalitativa och hållbara tjänster till rimlig kostnad, inbegripet hälso- och sjukvård och sociala tjänster av allmänt intresse,
 - v) främjande av socialt entreprenörskap och arbetsmarknadsintegration inom de sociala företagen och den sociala och solidariska ekonomin för att göra det lättare för alla att få arbete, och
 - vi) lokalt ledda strategier för lokal utveckling.
- c) För det tematiska målet "Investera i utbildning, vidareutbildning och i yrkesutbildning för kompetens och livslångt lärande" genom att
- i) minska och förebygga skolavhopp och främja lika tillgång till bra förskole-, grundskole- och gymnasieutbildning, inklusive formella, icke-formella och informella utbildningsvägar för en återgång till utbildning och yrkesutbildning,
 - ii) höja kvaliteten och öka effektiviteten inom och tillgången till universitets- och högskoleutbildningen för att öka deltagandet och förbättra resultaten, framför allt för missgynnade grupper,
 - iii) stärka lika tillgång till livslångt lärande för alla åldersgrupper i formella, icke-formella och informella sammanhang, höja arbetskraftens kunskaper, färdigheter och kompetens och främja flexibla utbildningsvägar inklusive genom yrkesvägledning och validering av förvärvat kompetens,
 - iv) förbättra utbildningens relevans för arbetsmarknaden, underlätta övergången från utbildning till arbete, förstärka yrkesutbildningssystemen och deras kvalitet, inbegripet genom mekanismer för att förutse kompetensbehoven, anpassning av kursplaner och inrättande och utveckling av arbetsbaserade system för lärande, inbegripet system med både teori och praktik och lärlingssystem.
- d) För det tematiska målet "Förbättra den institutionella kapaciteten hos myndigheter och berörda parter och effektiv offentlig förvaltning" genom följande:
- i) Investeringar i institutionell kapacitet och offentliga förvaltningarnas och allmännyttiga tjänsters effektivitet på de nationella, regionala och lokala nivåerna med sikte på reformer, bättre lagstiftning och god förvaltning.
- Denna prioriterade investering ska enbart gälla medlemsstater som uppfyller villkoren för stöd från Sammanhållningsfonden eller de medlemsstater som har en eller flera Nuts 2-regioner som avses i artikel 90.2 a i förordning (EU) nr 1303/2013.
- ii) Kapacitetsuppbyggnad för samtliga aktörer som ansvarar för genomförandet av åtgärder som rör utbildning, livslångt lärande samt sysselsättningspolitik och socialpolitik, inbegripet genom sektoriella och territoriella pakter för att skapa stöd för reformer på den nationella, regionala och lokala nivån.
2. Genom de investeringsprioriteringar som anges i punkt 1 ska ESF också bidra till de övriga tematiska målen i artikel 9 första stycket i förordning (EU) nr 1303/2013, främst genom att
- a) stödja övergången till en koldioxidsnål, klimattålig, resurseffektiv och miljömässigt hållbar ekonomi genom att förbättra utbildningssystemen på det sätt som behövs för att kompetenser och kvalifikationer ska motsvara behoven, höja arbetskraftens kompetens och skapa nya jobb i sektorer som rör miljö och energi,
 - b) förbättra tillgång till och användning av och kvalitet på informations- och kommunikationsteknik genom att utveckla den digitala kompetensen och e-lärande, och investera i e-integration, e-kompetens och tillhörande entreprenörskompetens,
 - c) stärka forskning, teknisk utveckling och innovation genom utveckling av högre universitetsutbildning och entreprenörskompetens, forskarutbildning och partnerskap mellan högskolor, forsknings- och teknikcentrum och företag, och
 - d) stärka de små och medelstora företagens konkurrenskraft och långsiktiga hållbarhet genom att förbättra företagens, företagsledarnas och arbetstagarnas anpassningsförmåga och öka investeringarna i humankapitalet samt stödja organ som tillhandahåller yrkesutbildningar med praktisk inriktning.

Artikel 4

Samstämmighet och tematisk koncentration

1. Medlemsstaterna ska se till att den strategi och de åtgärder som föreskrivs i deras operativa program är förenliga med och griper sig an de utmaningar som anges i deras nationella reformprogram samt, i tillämpliga fall, i de övriga nationella strategierna som syftar till att bekämpa arbetslöshet, fattigdom och social utestängning och även i relevanta rådsrekommendationer som antagits i enlighet med artikel 148.4 i EUF-fördraget, i syfte att bidra till uppnåendet av Europa 2020-strategins centrala mål i fråga om sysselsättning, utbildning och minskad fattigdom.

2. Minst 20 % av de totala ESF-medlen i varje medlemsstat ska anslås för det tematiska målet att främja social delaktighet, bekämpa fattigdom och all diskriminering i artikel 9 första stycket punkt 9 i förordning (EU) nr 1303/2013.

3. Medlemsstaterna ska koncentrera stödet på de tematiska målen enligt följande:

a) I mer utvecklade regioner ska medlemsstaterna koncentrera minst 80 % av ESF-anslaget till varje operativt program till högst fem av investeringsprioriteringarna enligt artikel 3.1.

b) I övergångsregioner ska medlemsstaterna koncentrera minst 70 % av ESF-anslaget till varje operativt program till högst fem av investeringsprioriteringarna enligt artikel 3.1.

c) I mindre utvecklade regioner ska medlemsstaterna koncentrera minst 60 % av ESF-anslaget till varje operativt program till högst fem av investeringsprioriteringarna enligt artikel 3.1.

4. De insatsområden som avses i artikel 11.1 ska inte ingå i beräkningen av de procentandelar som anges i punkterna 2 och 3 i den här artikeln.

Artikel 5

Indikatorer

1. Gemensamma aktivitets- och resultatindikatorer som anges i bilaga I till denna förordning och, i tillämpliga fall, programspecifika indikatorer ska användas i enlighet med artiklarna 27.4 och 96.2 b ii och iv i förordning (EU) nr 1303/2013. Alla gemensamma aktivitets- och resultatindikatorer ska rapporteras för alla investeringsprioriteringar. De resultatindikatorer som anges i bilaga II till den här förordningen ska rapporteras i enlighet med punkt 2 i den här artikeln. I förekommande fall ska uppgifterna delas upp efter kön.

För de gemensamma och programspecifika aktivitetsindikatorerna ska utgångsvärden fastställas till noll. Om det är relevant för den typ av insatser som ges stöd ska kumulativa kvantifierade målvärden för de indikatorerna fastställas för 2023. Aktivitetsindikatorer ska uttryckas i absoluta tal.

För de gemensamma och programspecifika resultatindikatorerna för vilka ett kumulativt kvantifierat målvärde för 2023 har fastställts, ska utgångsvärden fastställas med användning av de senast tillgängliga uppgifterna eller andra relevanta informationskällor. Programspecifika resultatindikatorer och tillhörande mål får uttryckas i kvantitativa eller kvalitativa termer.

2. Utöver punkt 1 ska resultatindikatorer som anges i bilaga II till denna förordning användas för alla insatser som får stöd genom den investeringsprioritering som avses i artikel 3.1 a ii för genomförande av sysselsättningsinitiativet för unga. Alla indikatorer i bilaga II till denna förordning ska kopplas till ett kvantifierat kumulativt målvärde för 2023 och ett utgångsvärde.

3. Varje förvaltande myndighet ska tillsammans med de årliga genomföranderapporterna överlämna elektroniskt strukturerade uppgifter för varje insatsområde uppdelat på investeringsprioritering. Uppgifterna ska lämnas in för de insatskategorier som avses i artikel 96.2 b vi i förordning (EU) nr 1303/2013 samt aktivitets- och resultatindikatorerna. Genom undantag från artikel 50.2 i förordning (EU) nr 1303/2013, ska uppgifter som överförs för aktivitets- och resultatindikatorer avse värden för delvis eller helt genomförda insatser.

KAPITEL II

SÄRSKILDA BESTÄMMELSER OM PROGRAMPLANERING OCH GENOMFÖRANDE

Artikel 6

Medverkan av parter

1. De parter som avses i artikel 5 i förordning (EU) nr 1303/2013 kan medverka i genomförandet av de operativa programmen genom globalt stöd enligt artikel 123.7 i förordning (EU) nr 1303/2013. I sådana fall ska det inom det operativa programmet fastställas vilken del av det operativa programmet som det globala stödet gäller och anges ett vägledande belopp som ska anslås från varje insatsområde till detta.

2. För att uppmuntra arbetsmarknadens parter att på lämpligt sätt medverka i ESF-stödda insatser ska förvaltningsmyndigheterna för ett operativt program i en region enligt artikel 90.2 a eller b i förordning (EU) nr 1303/2013 eller i en medlemsstat som är berättigad till stöd från Sammanhållningsfonden se till att lämpliga ESF-medel, alltefter behov, anslås till kapacitetsbyggnad i form av utbildning, nätverksarbete och åtgärder för att stärka den sociala dialogen samt till gemensamma åtgärder av arbetsmarknadens parter.

3. För att främja icke-statliga organisationers tillgång till och tillfredsställande medverkan i ESF-stödda åtgärder, särskilt på områdena social delaktighet, jämställdhet och lika möjligheter, ska de förvaltande myndigheterna för ett operativt program i en region enligt artikel 90.2 a eller b i förordning (EU) nr 1303/2013 eller i en medlemsstat som är berättigad till stöd från Sammanhållningsfonden se till att lämpliga ESF-medel anslås till kapacitetsbyggande för icke-statliga organisationer.

Artikel 7

Främjande av jämställdhet

Medlemsstaterna och kommissionen ska främja jämställdhet genom integrering av jämställdhetsprincipen på alla områden under utarbetandet och genomförandet av de operativa programmen vad gäller övervakning, rapportering och utvärdering, enligt artikel 7 i förordning (EU) nr 1303/2013. Via ESF ska medlemsstaterna och kommissionen stödja särskilda åtgärder inom alla investeringsprioriteringar som avses i artikel 3 och särskilt artikel 3.1 a iv i den här förordningen, som inriktas på att varaktigt öka kvinnors deltagande och avancemang på arbetsmarknaden, för att på så sätt motverka kvinnodominansen bland fattiga, minska könsdiskrimineringen, bekämpa könstereotyper på arbetsmarknaden och inom utbildningen, och göra det lättare för alla att förena arbete och privatliv och verka för att män och kvinnor tar ett lika stort omsorgsansvar.

Artikel 8

Främjande av lika möjligheter och icke-diskriminering

Medlemsstaterna och kommissionen ska främja lika möjligheter för alla, utan diskriminering på grund av kön, ras, etniskt ursprung, religion eller övertygelse, funktionsnedsättning, ålder eller sexuell läggning, genom integrering av principen om icke-diskriminering på alla områden, enligt artikel 7 i förordning (EU) nr 1303/2013. Via ESF ska medlemsstaterna och kommissionen också stödja särskilda åtgärder inom alla investeringsprioriteringar som avses i artikel 3, särskilt artikel 3.1 b iii i den här förordningen. Sådana åtgärder ska syfta till att bekämpa alla former av diskriminering samt att förbättra tillgängligheten för personer med funktionsnedsättning, i syfte att förbättra integrationen i arbetsliv och utbildning, för att därigenom stärka den och minska ojämlikheter i fråga om utbildningsresultat och hälsa och underlätta övergången från institutionsbaserade till samhällsbaserade vårdtjänster, i synnerhet för de personer som ställs inför flerfaldig diskriminering.

Artikel 9

Social innovation

1. ESF ska främja social innovation på alla områden inom ramen för sitt tillämpningsområde enligt artikel 3 i denna förordning, särskilt i syfte att testa och utvärdera innovativa lösningar samt använda dem i större skala, inbegripet på den lokala eller regionala nivån, för att tillgodose sociala behov i partnerskap med berörda parter och i synnerhet arbetsmarknadens parter.

2. Medlemsstaterna ska, i sina operativa program eller senare under genomförandet av dem, identifiera områden för social innovation som motsvarar medlemsstaternas särskilda behov.

3. Kommissionen ska underlätta kapacitetsuppbyggnad för social innovation, särskilt genom att stödja ömsesidigt lärande, inrätta nätverk och sprida och främja god praxis och goda metoder.

Artikel 10

Samarbete över gränserna

1. Medlemsstaterna ska stödja samarbete över gränserna i syfte att främja ömsesidigt lärande och därigenom öka de ESF-stödda insatsernas verkan. I samarbetet över gränserna ska partner från minst två medlemsstater ingå.

2. Med avvikelse från punkt 1 får medlemsstater med ett enda operativt program som stöds av ESF eller ett enda operativt program som omfattar flera fonder undantagsvis välja att inte stödja samarbete över gränserna, i vederbörligt motiverade fall och med hänsyn till proportionalitetsprincipen.

3. Medlemsstaterna får i partnerskap med berörda partner välja teman för samarbete över gränserna från en förteckning över gemensamma teman som föreslagits av kommissionen och godkänts av den kommitté som avses i artikel 25 eller välja andra teman som motsvarar deras specifika behov.

4. Kommissionen ska underlätta samarbetet över gränserna kring de gemensamma teman i den förteckning som avses i punkt 3 och, vid behov, kring andra teman som medlemsstaterna valt ut genom ömsesidigt lärande och samordnade eller gemensamma insatser. Kommissionen ska särskilt inrätta en plattform på EU-nivå för att underlätta inrättandet av gränsöverskridande partnerskap, erfarenhetsutbyte, kapacitetsuppbyggnad och nätverksarbete samt för att ta till vara och sprida relevanta resultat. Kommissionen ska också utarbeta en samordnad ram för genomförandet med gemensamma urvalskriterier, typer av åtgärder och tidsplanering samt gemensamma metoder för övervakning och utvärdering, för att underlätta samarbetet över gränserna.

Artikel 11

Fondspecifika bestämmelser för de operativa programmen

1. Med avvikelse från artikel 96.1 i förordning (EU) nr 1303/2013 får de operativa programmen fastställa insatsområden för genomförandet av åtgärder för social innovation och samarbete över gränserna enligt artiklarna 9 och 10 i den här förordningen.

2. Genom undantag från artikel 120.3 i förordning (EU) nr 1303/2013 ska den högsta samfinansieringsandelen för ett insatsområde höjas med tio procentenheter, men får inte överstiga 100 %, om området enbart avser social innovation eller samarbete över gränserna, eller en kombination av båda.

3. Utöver vad som föreskrivs i artikel 96.3 i förordning (EU) nr 1303/2013 ska de operativa programmen även fastställa hur de planerade ESF-stödda insatserna ska bidra till

- a) de tematiska mål som anges i artikel 9 första stycket punkterna 1-7 i förordning (EU) nr 1303/2013 för respektive insatsområde,
- b) social innovation och samarbete över gränserna enligt artiklarna 9 och 10 i den här förordningen, om de inte omfattas av ett särskilt insatsområde.

Artikel 12

Särskilda bestämmelser om behandling av särskilda regionala särdrag

1. ESF bör stödja strategier för lokalt ledd utveckling i de stadsområden och landsbygdsområden som avses i artiklarna 32, 33 och 34 i förordning (EU) nr 1303/2013, territoriella pakter och lokala initiativ för sysselsättning, inklusive ungdoms-sysselsättning, utbildning och social delaktighet samt integrerade regionala investeringar enligt artikel 36 i förordning (EU) nr 1303/2013.

2. Som ett komplement till Erufs insatser som avses i artikel 7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1301/2013⁽¹⁾ får ESF stödja en hållbar stadsutveckling genom strategier med integrerade insatser för att lösa ekonomiska och sociala problem samt miljöproblem i de stadsområden som fastställs av medlemsstaterna på grundval av de principer som fastställs i deras respektive partnerskapsöverenskommelser.

KAPITEL III

SÄRSKILDA BESTÄMMELSER OM FINANSIELL FÖRVALTNING

Artikel 13

Stödberättigande utgifter

1. ESF ska ge stöd till stödberättigande utgifter, som enligt artikel 120.2 b i förordning (EU) nr 1303/2013, får omfatta alla ekonomiska resurser till vilka arbetsgivare och arbetstagare gemensamt bidrar.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1301/2013 av den 17 december 2013 om Europeiska regionala utvecklingsfonden och målet Investering för tillväxt och sysselsättning och om upphävande av förordning (EU) nr 1080/2006 (Se sidan 289 i detta nummer av EUT).

2. ESF får ge stöd till utgifter för insatser som genomförs utanför programområdet men inom unionen om följande två villkor är uppfyllda:

- a) Att insatsen genomförs till gagn för programområdet.
- b) Att skyldigheterna för det operativa programmets myndigheter i fråga om förvaltning, styrning och revision av insatsen fullgörs av de myndigheter som ansvarar för det operativa program som stöder insatsen eller att de sluter avtal med myndigheterna i den medlemsstat där insatsen genomförs förutsatt att skyldigheterna i den medlemsstaten uppfylls i fråga om förvaltning, styrning och revision av insatsen.

3. Utgifter för insatser utanför unionen ska vara stödberättigande med upp till 3 % av budgeten för ett av ESF:s operativa program eller ESF:s del av ett operativt program som omfattar flera fonder, förutsatt att insatsen berör de tematiska målen enligt artikel 3.1 a eller 3.1 c och att den berörda övervakningskommittén har samtyckt till den berörda insatsen eller de berörda typerna av insatser.

4. Utöver de utgifter som avses i artikel 69.3 i förordning (EU) nr 1303/2013 ska inköp av infrastruktur, mark och fastigheter inte heller berättiga till stöd från ESF.

5. Naturabidrag i form av anslag eller löner som betalas av en tredje part till förmån för deltagarna i en insats kan berättiga till stöd från ESF förutsatt att naturabidrag uppkommer i enlighet med nationella regler, inklusive redovisningsregler och inte överstiger den kostnad som bärs av tredje part.

Artikel 14

Förenklade kostnadsalternativ

1. Utöver de alternativ som avses i artikel 67 i förordning (EU) nr 1303/2013 får kommissionen ersätta medlemsstaternas utgifter på grundval av standardiserade skalor för enhetskostnader och enhetsbelopp som fastställs av kommissionen. De belopp som beräknas på detta sätt ska betraktas som offentligt stöd utbetalat till stödmottagare och som stödberättigande utgifter vid tillämpningen av förordning (EU) nr 1303/2013.

Vid tillämpningen av första stycket ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 24 beträffande den typ av insatser som omfattas och fastställande av standardiserade skalor för enhetskostnader och enhetsbelopp och deras högsta belopp, vilka kan komma att justeras enligt tillämpliga gemensamt beslutade metoder, samtidigt som hänsyn ska tas till de erfarenheter som gjorts under den förra programplaneringen.

Redovisningsrevisionen ska enbart syfta till att kontrollera att villkoren för ersättning av kommissionen på grundval av standardiserade skalor för enhetskostnader och enhetsbelopp har uppfyllts.

Om finansiering på grundval av standardiserade skalor för enhetskostnader och enhetsbelopp i enlighet med första punkten används får medlemsstaterna tillämpa sin egen redovisningspraxis för att stödja insatserna. Vid tillämpningen av denna förordning och förordning (EU) nr 1303/2013 ska sådan redovisningspraxis och därav resulterande belopp inte vara föremål för revision av revisionsmyndigheten eller kommissionen.

2. I enlighet med artikel 67.1 d och 5 d i förordning (EU) nr 1303/2013 får en schablonmässig andel på upp till 40 % av de stödberättigande direkta personalkostnaderna användas för att täcka de återstående stödberättigande kostnaderna för en insats utan något krav på att medlemsstaten ska genomföra någon beräkning för att fastställa den tillämpliga andelen.

3. Utöver de metoder som föreskrivs i artikel 67.5 i förordning (EU) nr 1303/2013, får de belopp som avses i artikel 67.1 b, c och d i förordning (EU) nr 1303/2013 fastställas i varje enskilt fall med hänvisning till ett budgetförslag som i förväg godkänts av den förvaltande myndigheten, om det offentliga stödet till bidrag och återbetalningspliktigt stöd inte överstiger 100 000 EUR.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 67.4 i förordning (EU) nr 1303/2013 ska bidrag och återbetalningspliktigt stöd för vilka det offentliga stödet inte överstiger 50 000 EUR fastställas genom standardiserade skalor för enhetskostnader eller enhetsbelopp i enlighet med punkt 1 i den här artikeln eller med artikel 67 i förordning (EU) nr 1303/2013 eller schablonsatser i enlighet med artikel 67 i förordning (EU) nr 1303/2013, utom när det gäller insatser som får stöd inom ramen för en statlig stödordning. Om finansiering till en schablonsats tillämpas kan de kostnadskategorier som används för att beräkna beloppet ersättas i enlighet med artikel 67.1 a i förordning (EU) nr 1303/2013.

Artikel 15

Finansiella instrument

Enligt artikel 37 i förordning (EU) nr 1303/2013 får ESF stödja politiska riktlinjer och åtgärder inom sitt tillämpningsområde genom finansiella instrument, inbegripet mikrokrediter och garantifonder.

KAPITEL IV

SYSSELSÄTTNINGSMÅLSINITIATIVET FÖR UNGA

Artikel 16

Sysselsättningsinitiativet för unga

Sysselsättningsinitiativet för unga ska stödja kampen mot ungdomsarbetslöshet i stödberättigade regioner i unionen genom stöd till insatser enligt artikel 3.1 a ii i den här förordningen. Initiativet ska inriktas på alla ungdomar som är yngre än 25 år

som varken arbetar eller studerar, som är bosatta i de stödberättigade regionerna, som inte förvärvsarbetar eller som är arbetslösa inklusive långtidsarbetslösa, oavsett om de är registrerade som arbetssökande eller inte. Medlemsstaterna får på frivillig basis utvidga målgruppen till ungdomar som är yngre än 30 år.

För sysselsättningsinitiativet för unga 2014–2015 är "stödberättigade områden" de Nuts 2-regioner där ungdomsarbetslösheten för ungdomar i åldersgruppen 15–24 år överstiger 25 % under 2012 och, för medlemsstater där ungdomsarbetslösheten stigit med mer än 30 % under 2012, de Nuts 2-regioner som har en ungdomsarbetslöshet som överstiger 20 % under 2012.

Resurserna för sysselsättningsinitiativet för unga får justeras uppåt för 2016–2020 inom ramen för budgetförloppet i enlighet med artikel 14 i förordning (EU) nr 1311/2013. För fastställandet av områden som är berättigade till stöd från sysselsättningsinitiativet för unga 2016–2020, ska hänvisningen till 2012 års uppgifter i andra stycket förstås som en hänvisning till senast tillgängliga årliga uppgift. Fördelningen mellan medlemsstater av ytterligare resurser ska gå till på samma sätt som den ursprungliga tilldelningen i enlighet med bilaga VIII i förordning (EU) nr 1303/2013.

Medlemsstater får genom överenskommelse med kommissionen besluta att anslå ett begränsat belopp på högst 10 % av medlen för sysselsättningsinitiativet för unga som är bosatta i delregioner med en hög ungdomsarbetslöshet utanför de stödberättigade Nuts 2-regionerna.

Artikel 17

Tematisk koncentration

Det särskilda anslaget till sysselsättningsinitiativet för unga ska inte beaktas vid beräkningen av den tematiska koncentration som avses i artikel 4.

Artikel 18

Programplanering

Sysselsättningsinitiativet för unga ska integreras i programplaneringen för ESF enligt artikel 96 i förordning (EU) nr 1303/2013. Medlemsstaterna ska i tillämpliga fall redogöra för programplaneringsformerna beträffande sysselsättningsinitiativet för unga i deras respektive partnerskapsöverenskommelser och i deras operativa program.

Programplaneringen kan ta en eller flera av följande former:

- Ett särskilt operativt program.
- Ett särskilt insatsområde i ett operativt program.
- En del av ett eller flera insatsområden.

Artiklarna 9 och 10 i den här förordningen ska också tillämpas på sysselsättningsinitiativet för unga.

Artikel 19

Övervakning och utvärdering

1. Utöver övervakningskommitténs uppgifter som anges i artikel 110 i förordning (EU) nr 1303/2013 ska övervakningskommittén minst en gång per år granska genomförandet av sysselsättningsinitiativet för unga inom ramen för det operativa programmet och framstegen mot att uppnå dess mål.

2. De årliga genomföranderapporterna och den slutrapport som avses i artikel 50.1 och 50.2 i förordning (EU) nr 1303/2013 ska innehålla kompletterande information om genomförandet av sysselsättningsinitiativet för unga. Kommissionen ska översända en sammanfattning av de rapporterna som avses i artikel 53.1 i förordning (EU) nr 1303/2013 till Europaparlamentet.

Kommissionen ska närvara vid Europaparlamentets årliga debatt om sammanfattningen av de rapporterna.

3. Den förvaltande myndigheten ska från och med april 2015 och under följande år tillsammans med de årliga genomföranderapporter som avses i artikel 50.1 och 50.2 i förordning (EU) nr 1303/2013 överlämna elektroniskt strukturerade uppgifter till kommissionen för varje insatsområde eller en del av ett insatsområde som stöder sysselsättningsinitiativet för unga. De indikatoruppgifter som överlämnas ska gälla värden för de indikatorer som anges i bilagorna I och II till den här förordningen och, i tillämpliga fall, de programspecifika indikatorerna. Uppgifterna ska avse helt eller delvis genomförda insatser.

4. De årliga genomföranderapporter som avses i artikel 50.4 i förordning (EU) nr 1303/2013, eller, i tillämpliga fall, den lägesrapport som avses i artikel 111.4 i förordning (EU) nr 1303/2013 och den årliga genomföranderapport som lämnas in senast den 31 maj 2016, ska redogöra för de viktigaste resultaten av de utvärderingar som avses i punkt 6 i den här artikeln. Rapporterna ska även innehålla en bedömning av kvaliteten på de arbetserbjudanden som deltagarna i sysselsättningsinitiativet för unga fått, inbegripet missgynnade ungdomar, ungdomar från marginaliserade befolkningsgrupper och ungdomar som lämnat skolan utan kvalifikationer. Rapporterna ska också fastställa och bedöma vilka framsteg de gjort när det gäller vidareutbildning, att hitta varaktiga och anständiga arbeten eller få lärlingsplatser eller praktikplatser av god kvalitet.

5. De lägesrapporter som avses i artikel 52 i förordning (EU) nr 1303/2013 ska innehålla kompletterande information om och en bedömning av genomförandet av sysselsättningsinitiativet för unga. Kommissionen ska översända en sammanfattning av dessa rapporter som avses i artikel 53.2 i den förordningen till Europaparlamentet och ska närvara vid Europaparlamentets debatt om dessa rapporter.

6. Minst två gånger under programperioden ska det ske en utvärdering som bedömer hur verkningsfullt, effektivt och genomslagskraftigt det gemensamma stödet från ESF och det särskilda anslaget till sysselsättningsinitiativet för unga samt genomförandet av ungdomsgarantin har varit.

Den första utvärderingen ska vara slutförd senast den 31 december 2015 och den andra senast den 31 december 2018.

Artikel 20

Informations- och kommunikationsåtgärder

1. Stödmottagarna ska se till att de som deltar i en insats informeras särskilt om stödet genom sysselsättningsinitiativet för unga som tillhandahålls genom ESF-medel och det särskilda anslaget till sysselsättningsinitiativet för unga.

2. Alla handlingar som rör genomförandet av en insats och som är avsedda för allmänheten eller deltagarna, även bevis om deltagande eller andra intyg, ska innehålla en uppgift om att det operativa programmet fått stöd genom sysselsättningsinitiativet för unga.

Artikel 21

Tekniskt stöd

En medlemsstat får beakta det särskilda anslaget till sysselsättningsinitiativet för unga vid beräkningen av gränsen för det totala beloppet på de medel som anslagits till tekniskt stöd för varje medlemsstat.

Artikel 22

Ekonomiskt stöd

1. I kommissionens beslut om antagande av ett operativt program ska det högsta stödbeloppet från det särskilda anslaget till sysselsättningsinitiativet för unga och motsvarande ESF-medel fastställas som ett totalbelopp och även per kategori av regioner för varje insatsområde. Motsvarande ESF-stöd ska åtminstone matcha stödet från det särskilda anslaget till sysselsättningsinitiativet för unga för varje insatsområde.

2. På grundval av de belopp som avses i punkt 1 ska kommissionens beslut som avses i punkt 1 även fastställa förhållandet mellan kategorierna av regioner som får ESF-stöd för varje insatsområde.

3. Om sysselsättningsinitiativet för unga genomförs via ett särskilt insatsområde som omfattar stödberättigade regioner av fler än en kategori ska den högsta samfinansieringsandelen tillämpas på anslaget från ESF.

Det särskilda anslaget till sysselsättningsinitiativet för unga ska inte omfattas av kravet på nationell samfinansiering.

Den totala samfinansieringsandelen för de insatsområden som fastställs genom det kommissionsbeslut som avses i punkt 1 ska beräknas med hänsyn till samfinansieringsandelen för ESF-stödet tillsammans med det särskilda anslaget till sysselsättningsinitiativet för unga.

Artikel 23

Finansiell förvaltning

Utöver artikel 130 i förordning (EU) nr 1303/2013 ska kommissionen, när den ersätter mellanliggande betalningar och gör slutbetalningen för sysselsättningsinitiativet för unga för varje insatsområde, fördela ersättningen från unionens budget lika mellan ESF och det särskilda anslaget till sysselsättningsinitiativet för unga. När alla resurser från det särskilda anslaget till sysselsättningsinitiativet för unga har återbetalats ska kommissionen återbetala resterande ersättningar från unionens budget till ESF.

Kommissionen ska fördela ersättningen från ESF mellan kategorier av regioner enligt den andel som fastställs i artikel 22.2.

KAPITEL V

DELEGERING AV BEFOGENHETER OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 24

Utövande av delegering

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 14.1 ska ges till kommissionen från och med den 21 december 2013 till och med den 31 december 2020.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 14.1 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas enligt artikel 14.1 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 25

Kommitté enligt artikel 163 i EUF-fördraget

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté (nedan kallad *ESF-kommittén*) inrättad enligt artikel 163 i EUF-fördraget.

2. Den kommissionsledamot som ansvarar för ordförandeuppgiften i ESF-kommittén får delegera detta ansvar till en högre tjänsteman vid kommissionen. Kommissionen ska sörja för ESF-kommitténs sekretariat.

3. Varje medlemsstat ska utse en företrädare för regeringen, en företrädare för arbetstagarorganisationerna, en företrädare för arbetsgivarorganisationerna och en suppleant för varje ledamot för en tid av högst sju år. Om en ledamot är frånvarande ska suppleanten automatiskt ha rätt att delta i överläggningarna.

4. ESF-kommittén ska ha en företrädare från var och en av de organisationer som företräder arbetstagarorganisationer och arbetsgivarorganisationer på unionsnivå.

5. ESF-kommittén får bjuda in företrädare utan rösträtt från Europeiska investeringsbanken och Europeiska investeringsfonden samt företrädare utan rösträtt från berörda civila samhällsorganisationer till sina möten, om dagordningen för mötet kräver deras närvaro.

6. ESF-kommittén ska

a) höras om utkast till kommissionsbeslut om operativa program och programplanering, om det ges stöd från ESF,

b) höras om den planerade användningen av tekniskt stöd, om det ges stöd från ESF, och andra frågor som påverkar genomförandet av strategier på unionsnivå, och som berör ESF.

c) godkänna den förteckning över gemensamma teman för samarbete över gränserna som föreskrivs i artikel 10.3.

7. ESF-kommittén får avge yttranden i

a) frågor som rör ESF:s bidrag till genomförandet av Europa 2020-strategin,

b) frågor som rör förordning (EU) nr 1303/2013 med relevans för Europeiska socialfonden,

c) andra frågor som berör ESF och som kommissionen hänskjutit till kommittén än dem som avses i punkt 6.

8. ESF-kommittén ska anta sina yttranden med en absolut majoritet av de avgivna giltiga rösterna, och yttrandena ska delges Europaparlamentet för kännedom. Kommissionen ska informera ESF-kommittén om hur den har beaktat dess yttranden.

Artikel 26

Övergångsbestämmelser

1. Denna förordning ska inte påverka det fortsatta genomförandet eller ändringar, inklusive helt eller delvis inställande, av stöd som har godkänts av kommissionen på grundval av förordning (EG) nr 1081/2006 eller någon annan rättsakt som är tillämplig på detta stöd den 31 december 2013. Den förordningen eller annan tillämplig lagstiftning ska därför fortsättningsvis tillämpas efter den 31 december 2013 på det stödet eller de berörda insatserna fram till dess att de avslutas.

2. Ansökningar om stöd som gjorts eller godkänts i enlighet med förordning (EG) nr 1081/2006 före den 1 januari 2014 ska fortsätta att vara giltiga.

Artikel 27

Upphävande

Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i artikel 26 i den här förordningen ska förordning (EG) nr 1081/2006 upphöra att gälla med verkan från och med den 1 januari 2014.

Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till den här förordningen och läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga III.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 17 december 2013.

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande
M. SCHULZ

Artikel 28

Översynsklausul

Europaparlamentet och rådet ska i enlighet med artikel 164 i EUF-fördraget göra en översyn av denna förordning senast den 31 december 2020.

Artikel 29

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

På rådets vägnar
Ordförande
R. ŠADŽIUS

BILAGA I

Gemensamma aktivitets- och resultatindikatorer för ESF-investeringar

1. Gemensamma aktivitetsindikatorer för deltagare

Med *deltagare* ⁽¹⁾ avses personer som direkt gynnas av en ESF-insats som kan identifieras och kontaktas för att lämna uppgifter om sig själva, och för vilka särskilda utgifter öronmärks. Andra personer ska inte betraktas som deltagare. Alla uppgifter ska delas upp efter kön.

De gemensamma aktivitetsindikatorerna för deltagare är:

- Arbetslösa, inklusive långtidsarbetslösa*.
- Långtidsarbetslösa*.
- Icke förvärvsarbetande*.
- Icke förvärvsarbetande som inte deltar i allmän eller yrkesinriktad utbildning*.
- Anställda, inklusive egenföretagare*.
- Under 25 år*.
- Över 54 år*.
- Över 54 år som är arbetslösa, inbegripet långtidsarbetslösa, eller icke förvärvsarbetande som inte deltar i allmän eller yrkesinriktad utbildning*.
- Med primärskoleutbildning (ISCED 1) eller grundskoleutbildning (ISCED 2)*.
- Med gymnasieutbildning (ISCED 3) eller eftergymnasial utbildning (ISCED 4)*.
- Med högskoleutbildning (ISCED 5–8)*.
- Deltagare som lever i hushåll där ingen förvärvsarbetar.
- Deltagare som lever i hushåll där ingen förvärvsarbetar och som har försörjningsansvar för barn.
- Deltagare som är ensamstående och har försörjningsansvar för barn.
- Migranter, deltagare med utländsk bakgrund, minoriteter (inklusive marginaliserade grupper som romer)**.
- Personer med funktionsnedsättning**.
- Andra missgynnade grupper**.

Det totala antalet deltagare kommer att beräknas automatiskt på grundval av aktivitetsindikatorerna.

Dessa uppgifter om deltagare i en ESF-stödd insats ska lämnas i de årliga genomföranderapporterna enligt artikel 50.1 och 50.2 och artikel 111.1 i förordning (EU) nr 1303/2013.

- Hemlösa eller utestängda från bostadsmarknaden*.
- Från landsbygdsområden* ⁽²⁾.

⁽¹⁾ De förvaltande myndigheterna ska inrätta ett system som registrerar och lagrar uppgifter för enskilda deltagare i elektronisk form enligt artikel 125.2 d i förordning (EU) nr 1303/2013. Medlemsstaternas rutiner för databehandling ska följa bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (EGT L 281, 23.11.1995, s. 31), särskilt artiklarna 7 och 8. Uppgifter som lämnas för indikatorer markerade med * är personuppgifter enligt artikel 7 i direktiv 95/46/EG. Behandlingen är nödvändig för att fullgöra en rättslig förpliktelse som åvilar den registeransvarige (artikel 7 c i direktiv 95/46/EG). En definition av registeransvarig ges i artikel 2 i direktiv 95/46/EG.

Uppgifter som lämnas för indikatorer markerade med ** är en särskild uppgiftskategori enligt artikel 8 i direktiv 95/46/EG. Under förutsättning av lämpliga skyddsåtgärder och av hänsyn till ett viktigt allmänt intresse får medlemsstaterna antingen i sin nationella lagstiftning eller genom ett beslut av tillsynsmyndigheten (artikel 8.4 i direktiv 95/46/EG) besluta om andra undantag än de som nämns i artikel 8.2 i direktiv 95/46/EG.

⁽²⁾ Uppgifterna ska samlas in på nivån mindre administrativa enheter (lokala administrativa enheter 2), i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1059/2003 om inrättande av en gemensam nomenklatur för statistiska territoriella enheter (NUTS) (EUT L 154, 21.6.2003, s. 1).

Uppgifterna om deltagare enligt båda ovanstående indikatorer kommer att lämnas i de årliga genomföranderapporterna enligt artikel 50.4 i förordning (EU) nr (EU) nr 1303/2013. Uppgifterna kommer att samlas in från ett representativt urval deltagare inom varje investeringsprioritering. Urvalets interna validitet ska säkerställas på ett sådant sätt att uppgifterna kan generaliseras för varje investeringsprioritering.

2. Gemensamma aktivitetsindikatorer för enheter är:

- Antalet projekt som helt eller delvis genomförs av arbetsmarknadens parter eller icke-statliga organisationer.
- Antalet projekt som inriktas på kvinnors varaktiga deltagande och avancemang i arbetslivet.
- Antalet projekt som riktar sig till offentliga förvaltningar eller offentliga tjänster på nationell, regional eller lokal nivå.
- Antalet understödda mikroföretag, små och medelstora företag (inbegripet kooperativa företag och företag i den sociala ekonomin).

Dessa uppgifter ska lämnas i de årliga genomföranderapporterna enligt artikel 50.1 och 50.2 och artikel 111.1 i förordning (EU) nr 1303/2013.

3. Gemensamma omedelbara resultatindikatorer för deltagare är:

- Icke förvärvsarbetande som söker arbete efter avslutad åtgärd*.
- Deltagare i utbildning efter avslutad åtgärd*.
- Deltagare som erhåller en kvalifikation efter avslutad åtgärd*.
- Deltagare i sysselsättning, inklusive egenföretagande, efter avslutad åtgärd*.
- Missgynnade deltagare som söker arbete, studerar, erhåller en kvalifikation, deltar i sysselsättning, inklusive egenföretagande, efter avslutad åtgärd**.

Dessa uppgifter ska lämnas i de årliga genomföranderapporterna enligt artikel 50.1 och 50.2 och artikel 111.1 i förordning (EU) nr 1303/2013. Alla uppgifter ska delas upp efter kön.

4. Gemensamma långsiktigare resultatindikatorer för deltagare är:

- Deltagare i sysselsättning, inklusive egenföretagande, sex månader efter avslutad åtgärd*.
- Deltagare med förbättrad arbetsmarknadssituation sex månader efter avslutad åtgärd*.
- Deltagare över 54 år i sysselsättning, inklusive egenföretagande, sex månader efter avslutad åtgärd*.
- Missgynnade deltagare i sysselsättning, inklusive egenföretagande, sex månader efter avslutad åtgärd**.

Dessa uppgifter ska lämnas i de årliga genomföranderapporterna enligt artikel 50.5 i förordning (EU) nr 1303/2013. Uppgifterna ska samlas in från ett representativt urval deltagare inom varje investeringsprioritering. Urvalets interna validitet bör säkerställas på ett sådant sätt att uppgifterna kan generaliseras för varje investeringsprioritering. Alla uppgifter ska delas upp efter kön.

—

BILAGA II

Resultatindikatorer för sysselsättningsinitiativet för unga

Dessa uppgifter ska ingå i de årliga genomföranderapporter som anges i artikel 50.1 och 50.2 i förordning (EU) nr 1303/2013 och i den rapport som ska lämnas in i april 2015 enligt artikel 19.3 i den här förordningen. Alla uppgifter ska delas upp efter kön.

1. Gemensamma omedelbara resultatindikatorer för deltagare

Med *deltagare* ⁽¹⁾ avses personer som direkt gynnas av en insats från sysselsättningsinitiativet för unga och som kan identifieras och kontaktas för att lämna uppgifter om sig själva, och för vilka särskilda utgifter öronmärks.

De omedelbara resultatindikatorerna är:

- Arbetslösa deltagare som fullföljer en insats som får stöd från sysselsättningsinitiativet för unga*.
- Arbetslösa deltagare som erbjuds anställning, fortsatt utbildning, lärlingsplats eller praktik efter avslutad åtgärd*.
- Arbetslösa deltagare som studerar, erhåller en kvalifikation eller deltar i sysselsättning, inklusive egenföretagare, efter avslutad åtgärd*.
- Långtidsarbetslösa deltagare som fullföljer en insats som får stöd från sysselsättningsinitiativet för unga*.
- Långtidsarbetslösa deltagare som erbjuds anställning, fortsatt utbildning, lärlingsplats eller praktik efter avslutad åtgärd*.
- Långtidsarbetslösa deltagare som studerar, erhåller en kvalifikation eller deltar i sysselsättning, inklusive egenföretagare, efter avslutad åtgärd*.
- Icke förvärvsarbetande deltagare som inte studerar som fullföljer en insats som får stöd från sysselsättningsinitiativet för unga*.
- Icke förvärvsarbetande deltagare som inte studerar som erbjuds anställning, fortsatt utbildning, lärlingsplats eller praktik efter avslutad åtgärd*.
- Icke förvärvsarbetande och icke studerande deltagare som studerar, får en kvalifikation eller deltar i sysselsättning, inklusive egenföretagare, efter avslutad åtgärd*.

2. Gemensamma långsiktigare resultatindikatorer för deltagare

De långsiktigare resultatindikatorerna är:

- Deltagare i fortsatt utbildning, utbildningsprogram som leder till ett utbildningsbevis, en lärlingsutbildning eller praktiktjänstgöring inom sex månader efter avslutad åtgärd*.
- Personer som har anställning inom sex månader efter avslutad åtgärd*.
- Personer som är egenföretagare inom sex månader efter avslutad åtgärd*.

Uppgifterna ska samlas in från ett representativt urval deltagare inom varje investeringsprioritering. Urvalets interna validitet bör säkerställas på ett sådant sätt att uppgifterna kan generaliseras för varje investeringsprioritering.

⁽¹⁾ De förvaltande myndigheterna ska inrätta ett system som registrerar och lagrar uppgifter för enskilda deltagare i elektronisk form enligt artikel 125.2 d i förordning 1303/2013. Medlemsstaternas rutiner för databehandling ska följa bestämmelserna i direktiv 95/46/EG, särskilt artiklarna 7 och 8.

Uppgifter som lämnas för indikatorer markerade med * är personuppgifter enligt artikel 7 i direktiv 95/46/EG. Behandlingen är nödvändig för att fullgöra en rättslig förpliktelse som åvilar den registeransvarige (artikel 7 c i direktiv 95/46/EG). En definition av registeransvarig ges i artikel 2 i direktiv 95/46/EG.

Uppgifter som lämnas för indikatorer markerade med ** är en särskild uppgiftskategori enligt artikel 8 i direktiv 95/46/EG. Under förutsättning av lämpliga skyddsåtgärder och av hänsyn till ett viktigt allmänt intresse får medlemsstaterna antingen i sin nationella lagstiftning eller genom ett beslut av tillsynsmyndigheten (artikel 8.4 i direktiv 95/46/EG) besluta om andra undantag än de som nämns i artikel 8.2 i direktiv 95/46/EG.

BILAGA III

Jämförelsetabell

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) Nr 1081/2006	Denna förordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3	Artikel 3
Artikel 4	Artikel 4
	Artikel 5
Artikel 5	Artikel 6
Artikel 6	Artikel 7
	Artikel 8
Artikel 7	Artikel 9
Artikel 8	Artikel 10
Artikel 9	—
Artikel 10	—
	Artikel 11
	Artikel 12
Artikel 11	Artikel 13
	Artikel 14
	Artikel 15
	Artiklarna 16 -23
	Artikel 24
	Artikel 25
Artikel 12	Artikel 26
Artikel 13	Artikel 27
Artikel 14	Artikel 28
Artikel 15	Artikel 29